

РЈЕШЕЊЕ

**по Захтјеву за покретање поступка привредног субјекта Анекс д.о.о. Бања
Лука против привредног субјекта Телеком Српске а.д. Бања Лука**

**Сарајево,
новембар 2009. године**

Број: 01-02-26-015-35-II/09
Сарајево, 10.11.2009. године

На основу члана 42. тачке ц) и г), а у вези са чланом 4. став (1) тачке д) и чланом 10. став (2) тачке а), б) и ц) Закона о конкуренцији («Службени гласник БиХ», бр. 48/05, 76/07 и 80/09) у поступку покренутом по Захтјеву за покретање поступка привредног субјекта Анекс д.о.о. Бања Лука, Мајке Југовића 25, Бања Лука, путем пуномоћника адвоката Капетановић Тарика и Чурт Фемила, Трампина 6, Сарајево, против привредног субјекта Телеком Српске а.д. Бања Лука, Краља Петра Карађорђевића 61-а, Бања Лука, Конкуренцијски савјет, на 97. (деведесетседмој) сједници одржаној дана 10.11.2009. године, је донио

Р Ј Е Ш Е Њ Е

- I. Одбија се Захтјев привредног субјекта Анекс д.о.о. Бања Лука, поднешен ради утврђивања постојања забрањеног споразума између Телекома Српске а.д. Бања Лука и привредних субјекта: Електропренос БиХ Бања Лука, ЛХБ Банка а.д. Бања Лука, *Lanaco* компјутери и комуникације Бања Лука, Коминг-Про д.о.о. Градишка, *Terc Trade Company* д.о.о. Прњавор и Елта Кабел Добој из члана 4. став 1. тачка д) Закона о конкуренцији, као неоснован.
- II. Оцјењује се да су уговори о закупу кабловске канализације закључени између Телекома Српске и привредних субјекта из тачке I. овог Рјешења на тржишту пружања услуга изнајмљивање кабловске канализације на подручју Републике Српске у складу са Законом о конкуренцији.
- III. Одбија се захтјев привредног субјекта Анекс д.о.о. Бања Лука, поднешен ради утврђивања постојања злоупотребе доминатног положаја од страна Телеком Српске а.д. Бања Лука у смислу члана 10. став 2. тачка а), б) и ц) Закона о конкуренцији, као неоснован.
- IV. Утврђује се да не постоји злоупотреба доминантног положаја у смислу члана 10. став (2) тачке а), б) и ц) Закона о конкуренцији од стране привредног субјекта Телеком Српске а.д. Бања Лука на тржишту пружања услуга интерконеције на подручју Републике Српске.
- V. Обавезује се привредни субјект Анекс д.о.о. Бања Лука да привредном субјекту Телеком Српске а.д. Бања Лука накнади трошкове поступка у износу од 6.945,12 КМ у року од 30 дана од дана пријема ове одлуке.
- VI. Ово Рјешење је коначно и биће објављено у «Службеном гласнику БиХ», службеним гласницима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложење

Конкуренијски савјет је дана 10.04.2009. године под бројем 01-02-26-015-П/09 запримио Захтјев за покретање поступка у смислу члана 28. Закона о конкуренцији, поднесен од стране привредног субјекта Анекс д.о.о. Бања Лука, Мајке Југовића 25, Бања Лука, путем пуномоћника адвоката Капетановић Тарика и Чурт Фемила, Трампина 6, Сарајево (у даљем тексту: Подносилац захтјева или Анекс) против привредног субјекта Телеком Српске а.д. Бања Лука, Краља Петра Карађорђевића бр. 61-А, Бања Лука (у даљем тексту: Телеком) због сумње о постојању забрањеног споразума из члана 4. став 1) тачка (д) и злоупотребе доминантног положаја из члана 10. став 2) Закона о конкуренцији.

Увидом у Захтјев за покретање поступка (у даљем тексту: Захтјев) и приложену документацију, Конкуренијски савјет је утврдио да је исти комплетан и уредан, у смислу члана 28. Закона о конкуренцији (у даљем тексту: Закон), те да су стечени услови за издавање Потврде о пријему комплетног и уредног Захтјева, у смислу члана 28. став (3) Закона о конкуренцији, те је иста изадата дана 07.05.2009. године под бројем 01-02-26-015-3-П/09.

На основу достављених информација и документације Конкуренијски савјет је оцијенио да није могуће без провођења поступка утврдити постојање повреде Закона о конкуренцији на које Подносилац захтјева указује, те је донио Закључак о покретању поступка број 01-02-26-015-5-П/09 дана 12.05.2009. године.

Странке у поступку

Привредни субјект Анекс регистрован је код Основног суда у Бања Луци, под бројем регистарског улошка 1-3645-00, а његови оснивачи су привредни субјект Телеком Словеније д.д. Љубљана, Цигалетова 15, Љубљана, Словенија и физичко лице Небојша Антонијевић (ЈМБГ (..) **¹), (..) **, (..) **, (..) **. Основне дјелатности привредног субјекта Анекс су пружање телекомуникационих услуга и производња рачунара и остале опреме за обраду података. Привредни субјект Анекс је алтернативни оператер услуга јавне фиксне телефоније на основу дозволе ДУФТ-ТС/04/06 од 08.05.2006. године.

Привредни субјект Телеком је јавни телеком оператер на подручју Босне и Херцеговине. Основан је издвајањем телекомуникационе дјелатности из ЈП ПТТ Републике Српске 1997. године. Куповином 65% државног капитала, Телеком Србија је од 18.06.2007. године већински власник Телекома, са сљедећом структуром капитала: Телеком Србија са власничким учешћем од 65%, Пензони фонд са учешћем од 10% , мали дионичари са учешћем од 20% и Фонд реституције са учешћем од 5%. Основна дјелатност Телекома је пружање услуга у области телекомуникација. Сходно томе, Телеком посједује лиценце за мобилну мрежу и сервисе, фиксну мрежу и сервисе и пружање интернет услуга на цијелој територији БиХ

¹ (..) ** - Подаци представљају пословну тајну

Правни оквир предметног поступка

Конкурenciјски савјет је током поступка примијенио одредбе Закона, Одлуке о утврђивању релевантног тржишта («Службени гласник БиХ», број 18/06) и Закона о управном поступку («Службени гласник БиХ», бр. 29/02, 12/04 и 88/07).

Релевантно тржиште

У складу са чланом 3. Закона и чл. 4. и 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта («Службени гласник БиХ», број 18/06) релевантно тржиште се одређује као тржиште одређених производа који су предмет обављања дјелатности привредних субјекта на одређеном географском подручју.

Релевантно тржиште производа обухвата све производе које потрошачи и/или корисници сматрају међусобно замјењивим, под прихватљивим условима, имајући у виду особито њихове битне карактеристике, квалитет, уобичајену намјену, начин употребе, услове продаје и цијене.

Релевантно географско тржиште обухвата цјелокупну или значајан дио територије Босне и Херцеговине на којој привредни субјекти дјелују у продаји и/или куповини релевантног производа под једнаким или довољно уједначеним условима и који то тржиште битно разликују од услова конкуренције на сусједним географским тржиштима.

Привредни субјект Анекс поднио је Захтјев из разлога што сматра да је Телеком закључио забрањени споразум из члана 4. став 1) тачка (д) Закона у погледу закључења Уговора о закупу кабловске канализације и злоупотребио доминантан положај на начин прописан чланом 10. став 2) тачке (а), (б) и (ц) Закона у погледу цијене услуге интерконекције. Обзиром да се ради о различитим услугама, различитом чињеничном и правном основу, Конкурenciјски савјет је у складу са чланом 2. Одлуке о одређивању релевантног тржишта, одредио релевантно тржиште посебно за сваки дати случај.

У дијелу Захтјева који се односи на забрањени споразум из члана 4. став 1) тачка (д) Закона у погледу закључења Уговора о закупу кабловске канализације, као релевантно тржиште утврђено је тржиште пружања услуга закупа кабловске канализације.

Релевантно тржиште у географском смислу предметне концентрације је тржиште Републике Српске будући да привредни субјект Телеком има могућност пружања услуга закупа кабловске канализације на подручју Републике Српске.

Слиједом наведеног, релевантно тржиште предметне концентрације је тржиште пружања услуга закупа кабловске канализације на подручју Републике Српске.

У дијелу Захтјева који се односи на злоупотребу доминантног положаја на начин прописан чланом 10. став 2) тачке (а), (б) и (ц) Закона у погледу цијене услуге интерконеције, као релевантно тржиште утврђено је тржиште пружања услуга интерконеције на подручју Републике Српске.

Релевантно тржиште у географском смислу предметне концентрације је тржиште Републике Српске будући да привредни субјект Телеком има могућност пружања услуга интерконеције на подручју Републике Српске.

Слиједом наведеног, релевантно тржиште предметне концентрације је тржиште пружања услуга интерконеције на подручју Републике Српске

Поступак пред Конкуренијским савјетом

Привредни субјект Анекс је поднио Захтјев за покретање поступка против привредног субјекта Телеком из разлога што сматра да је Телеком закључио забрањени споразум из члана 4. став 1) тачка (д) Закона и злоупотребио доминантан положај на начин прописан чланом 10. став 2) тачке (а), (б) и (ц) Закона.

Телеком је дао Одговор на Захтјев дана 02.06.2009. године, и Допуну одговора на захтјев дана 03.08.2009. године.

На захтјев Конкуренијског савјета, Регулаторна агенција за комуникације је дана 28.07.2009. године доставила Информацију у погледу утврђивања цијене услуге интерконеције и у погледу обавезе изнајмљивања кабловске канализације број 05-29-1960-2/09 од 27.07.2009. године.

У току поступка, привредни субјект Телеком је тражио продужење рока за давање Одговора на захтјев за додатних 30 дана, који захтјев је Конкуренијски савјет оцјенио оправданим и одобрио додатни рок, имајући у виду сложеност предмета. Привредни субјект Анекс, се дана 27.07.2009. године обратио Конкуренијском савјету са молбом да се усмена расправа заказана за дан 05.08.2009. године одгоди за датум након 20.08.2009. године, што је Конкуренијски савјет и учинио заказавши исту за дан 26.08.2009. године. Имајући у виду напријед наведене чињенице, као и да је за утврђивање чињеничног стања и оцјену доказа било потребно извршити додатне анализе, те да се ради о осјетљивим тржиштима, Конкуренијски савјет је оцијенио да је рок за доношење коначног рјешења из члана 11. став (2) Закона о конкуренцији потребно продужити за додатна три мјесеца у смислу члана 41. став (2) Закона, те је дана 24.08.2009. године под бројем 01-02-26-015-24-П/09 донио Закључак о продужењу рока за доношење рјешења ради утврђивања постојања забрањеног споразума и злоупотребе доминантног положаја.

У току поступка одржана је усмена расправа дана 26.08.2009. године, на којој су се заступници странака изјаснили о чињеницама и околностима на којима се темељи захтјев, те је извршен увид у доказе који су прибављени у поступку и то: Уговоре о давању у закуп кабловске канализације закључене између: Телекомуникације РС а.д. Бања Лука и Електропренос-Електропријенос БиХ,

број 8893/06, закључен дана 22.11.2006. године, Телекомуникације РС а.д. Бања Лука ЛХБ Банка а.д. Бања Лука, број 1-04-11349/05 закључен дана 03.03.2006. године, Телекомуникације РС а.д. Бања Лука и *Lanaco* компјутери и комуникације, број 038/06-У закључен дана 15.02.2006. године, Телекомуникације РС а.д. Бања Лука и Коминг – Про д.о.о. Градишка, 1-04-8849/06 закључен дана 09.10.2006. године, Телекомуникације РС а.д. Бања Лука и *Terc Trade Company* д.о.о. Прњавор, број 1-04-8848/06 закључен дана 09.10.2006. године, Телекомуникације РС а.д. Бања Лука и Елта кабел број 1-04-2978/07, закључен дана 19.04.2007 године и Анекс бр. 1. на исти уговор закључен под бројем 1-04-2978-3/07 дана 04.06.2007. године, као и Информацију Регулаторне агенције за комуникације (у даљем тексту: РАК) број 05-29-1960-2/09 од 27.07.2009. године

На усменој расправи странкама је остављен додатни рок за изјашњавање на доказе на које је извршен увид током расправе. Подносилац захтјева је своје очитовање доставио Конкуренцијском савјету дана 10.09.2009. године под бројем 01-02-26-015-30-II/09 од 07.09.2009. године, а Телеком је своје очитовање доставио дана 14.09.2009. године под бројем 01-02-26-015-31-II/09 од 10.09.2009. године.

а) Забрањени споразум

У погледу постојања забрањеног споразума из члана 4. став 1) тачка (д) Закона, Подносилац захтјева је у Захтјеву навео да је са Телекомом дана 10.08.2006. године закључио Уговор о интерконецији којим су утврђена права и обавезе странака по питању интерконеције телекомуникацијске мреже странака. У циљу реализације Уговора о интерконецији, Подносилац захтјева и Телеком су дана 28.11.2006. године потписали Уговор о колокацији. Уговором о колокацији Телеком се обавезао да Подносиоцу захтјева обезбиједи физичку колокацију унутар објекта Телекома и изнајмљивање кабловске канализације. Уговор о колокацији је реализован дана 28.08.2007. године, чиме су испуњени захтјеви Подносиоца захтјева да на инфраструктури Телекома у Бања Луци изгради своју колокацију. Даном 29.10.2007. године, два мјесеца након реализације колокације, али прије него је до почетка кориштења услуга колокације сходно закљученом Уговору о колокацији уопште и дошло, Телеком је обавијестио Подносиоца захтјева да се Уговор о колокацији раскида услед промјене Референтне интерконецијске понуде (у даљем тексту: РИП документ) чију је измјену Телеком једнострано затражио од РАК-а. У обавијести је наведено да је РАК одобрио захтјев за измјеном РИП документа у дијелу који утврђује обавезу давања у закуп кабловске канализације унутар услуге колокације, да је услуга закупа кабловске канализације престала бити у понуди у склопу услуге колокације, али да би могао понудити услугу физичке колокације закључењем новог уговора на комерцијалној основи. Иако је Подносилац захтјева у три наврата током 2007. и 2008. године тражио да му се достави понуда за изнајмљивање кабловске канализације на комерцијалним основама, Телеком исту није никада доставио, чиме је Подносилац захтјева онемогућен да реализује физичку колокацију са Телекомом. У изградњу оптике којом се требала реализовати колокација Подносилац захтјева је уложио 85.440,58 КМ у

опреми и извршеним радовима. Ова инвестиција усљед неоснованог раскида уговора представља чисти губитак за Подносиоца захтјева.

Подносилац захтјева сматра да је Телеком оваквим поступањем прекршио одредбе члана 4. став 1. тачка (д) Закона, јер у Републици Српској не постоји нити један други јавни оператер фиксне телефоније који посједује инфраструктуру путем којег би Подносилац захтјева реализовао колокацију. Надаље, Подносилац захтјева истиче да му је познато да је Телеком закључио и реализовао уговоре који се тичу колокације, закупа кабловске канализације и изнајмљивање оптичке инфраструктуре са неколико предузећа из Републике Српске, чиме је примјенио различите услове на идентичне трансакције са другим привредним субјектима и на тај начин Подносиоца захтјева ставио у неповољнији тржишни положај у односу на те привредне субјекте.

Надаље, Подносилац захтјева у свом изјашњењу на доказе у које је извршен увид током усмене расправе тј. у погледу закључења шест Уговора о закупу кабловске канализације између Телекома и других привредних субјеката наводи да су четири од укупно шест привредних субјеката његови конкуренти, и то: Елта Кабл, чија је дјелатност пружање услуга интернета и кабловске телевизије, *Lanaco*, чија је дјелатност пружање услуге интернета, Коминг-Про, чија је дјелатност пружање услуга интернета и кабловске телевизије, *Terc Trade Company*, чија је дјелатност пружање услуга кабловске телевизије. Закључивањем наведених уговора са субјектима које Телеком не сматра својим конкурентима, јер нити један од њих није алтернативни оператер, је доказ да је Телеком закључио забрањене споразуме. Даље истиче да је Телеком одлучио легализовати затечену инфраструктуру, иако је нека постављена без овлаштења Телекома, док је истовремено раскинуо уговор закључен са Анексом и на тај начин „покидао“ легалну инфраструктуру коју је Подносилац захтјева изградио на основу уговора. Поред тога, Подносилац захтјева истиче да је шест Уговора о закупу кабловске канализације између Телекома и других привредних субјеката закључено на неодређено вријеме, док је Подносилац захтјева имао уговор закључен на годину дана, те да шест уговора који су достављени Конкуренцијском савјету не садрже члан 5. за разлику од уговора између Телекома и Подносиоца захтјева који садржи члан 5. и истим су дефинисане цијене услуга и плаћење.

Подносилац захтјева, из напријед наведених разлога, од Конкуренцијског савјета тражи да одреди мјере и рокове за отклањање штетних посљедица поступања Телекома на начин да наложи Телекому да закључи Уговор о колокацији са Подносиоцем захтјева, те истом омогућити физичку колокацију и закуп кабловске канализације на начин и под условима предвиђеним неосновано и једнострано раскинутим Уговором о колокацији.

У Одговору на захтјев Телеком је навео да је услуга изнајмљивања кабловске канализације била у понуди Телекома на два начина: у оквиру РИП документа и у цјеновнику услуга Телекома неvezано за РИП документ. Међутим, обзиром да изнајмљивање кабловске канализације није предмет регулативе РАК-а, Телеком је, у складу са својом пословном политиком, одлучио да ову услугу више не нуди, те се иста не налази нити у РИП документу нити у цјеновнику Телекома.

Телеком не оспорава чињеницу да је са Подносиоцем захтјева имао закључен Уговор о колокацији чији су предмет били физичка колокација и изнајмљивање кабловске канализације, који је закључен дана 28.11.2006. године. Међутим, Телеком оспорава да је овај уговор закључен у сврху реализације Уговора о интерконецији од 10.08.2006. године, јер је пробни рад интерконеције почео 01.10.2006. године, а комерцијални рад дана 01.11.2006. године.

Телеком не опорава да је усљед промјене РИП документа, понуда за колокацију измјењена на начин да услуга изнајмљивања кабловске канализације није више саставни дио те понуде. Даље истиче да у складу са важећим прописима, јавни оператери и оператери са значајном тржишном снагом имају обавезе утврђене РИП документом у погледу успостављања интерконеције. Поред тога, Телеком је прибавио и мишљење РАК-а број 05-29-1973-2/06 од 08.08.2006. године по којем Телеком није обавезан у складу са РИП документом уступати своју инфраструктуру мрежном оператеру у циљу проширења његове мреже.

Телеком не оспорава да је постојала и даље кореспонденција између Подносиоца захтјева и Телекома након раскида Уговора о колокацији везано за могућност изнајмљивања кабловске канализације на комерцијалној основи, али тврди да до реализације ове могућности није дошло из разлога што Подносилац захтјева ни у једном од својих захтјева од 13.06.2007. године, 19.06.2007. године, 23.11.2007. године и 12.02.2008. године није тражио да му се достави понуда за колокацију на комерцијалној основи, нити је тражио услове за физичку колокацију. Даље истиче да Телеком нема намјеру да са Подносиоцем захтјева, или било којим другим субјектом, закључи уговор о изнајмљивању кабловске канализације, будући да ова услуга није предвиђена важећим РИП документом, нити цјеновником услуга Телекома, а спреман је закључити уговор о физичкој колокацији у складу са важећим РИП документом. Обзиром на наведено, Телеком сматра да Подносилац захтјева не може од Телекома захтјевати преузимање цјелокупне иницијативе за закључење уговора, тј. упућивати позиве да исти упути понуду за услугу која није понуђена РИП документом или цјеновником, будући да је исти имао могућност упутити понуду Телекому за тражену услугу.

Телеком даље истиче да је нудио услугу закупа кабловске канализације на комерцијалној основи у овире цјеновника услуга Телекома, али искључиво у циљу легализације затеченог стања у кабловској канализацији или за посебне пројекте на захтјев правног субјекта од којих ни један није оператер јавне фиксне телефоније, односно, конкурент Телекому, па тиме није нарушена тржишна конкуренција у пружању услуга фиксне телефоније на релевантном тржишту. Разлог што постоје уговори о изнајмљивању кабловске канализације са другим привредним субјектима је што је код неких од њих, приликом промјене власничке структуре у Телекому, затечено стање било такво да су три привредна субјекта претходно без овлашћења Телекома самостално поставила своју канализацију, а Телеком је имао могућност да физички уништи постављену опрему или да то затечено стање легализује, па је одлучио да са ова три привредна субјекта стање легализује. Што се преостала три уговора тиче, разлози су измјена РИП документа и сналажење у новој ситуацији када је дошао нови већински власник.

У погледу правне квалификације чињеничног стања од стране Подносиоца захтјева, Телеком сматра да је иста непрецизна, јер у једном дијелу Захтјева описано чињенично стање квалификује као злоупотребу доминантног положаја путем одбијања сарадње, а у другом као закључење забрањеног споразума. Телеком оспорава постојање закључивања забрањеног споразума и злоупотребе доминантног положаја и сматра да су обје правне квалификације непримјенљиве. Надаље истиче да се одбијање сарадње са другим привредним субјектима дешава у готово искључиво нерегулисаним секторима или секторима у којима постоји државни монопол, што овдје није случај. Насупрот томе, предметни случај се дешава у сектору телекомуникација у којем постоји регулатива којом се предвиђа обавеза оператора да сарађује са другим јавним операторима, али те обавезе нису безграничне, тако да Телеком није обавезан да омогући услугу изнајмљивања кабловске канализације. У погледу навода Подносиоца захтјева да Телеком крши одредбе члана 4. Закона тј. да је закључио забрањени споразум, Телеком истиче да не постоји уговор односно забрањени споразум којим се Телеком обавезао, или је неког другог привредног субјекта обавезао, да примјењује неједнаке услове у истовјетним трансакцијама.

Телеком надаље наводи да је став РАК-а по питању изнајмљивања кабловске канализације јасан, а то је да не постоји законска обавеза Телекома да пружа наведену услугу. У погледу Закона о конкуренцији, у упоредном праву, привредном субјекту може бити наложено да послује са другим привредним субјектом једино ако су кумулативно испуњена два услова: (1) да постоји доминантан положај и (2) да се ради о производу/услугу која представља незамјениву улазну компоненту за неког његовог партнера. У конкретном случају, услуга закупувања кабловске канализације није неопходна улазна компонента за пословање Подносиоца захтјева, будући да исти има могућност на други начин повезати комуникацијске тачке, што и чини закупом водова и то по цијенама које су испод нивоа комерцијалних цијена. Подносилац захтјева, међутим, жели да промијени начин на који остварује ту своју компоненту, те примора Телеком да врши одређену услугу на коју није обавезан. Из наведених разлога Телеком сматра да је захтјев неоснован и предлаже да се исти као такав одбије.

б) Злоупотреба доминантног положаја

У погледу постојања злоупотребе доминантног положаја из члана 10. став 2) тачке (а), (б) и (ц) Закона, у току поступка, Подносилац захтјева је истакао да је цјеновна политика привредног субјекта Телеком противна Закону и Директивама Европског Парламента и савјета број 2002/19/ЕЦ и 97/33/ЕЦ, те тврди да је усљед доминантног положаја Телекома подвргнут политици цјеновних маказа (*price squeeze*) у сегменту пружања услуга фиксне телефоније. Наиме, разлика између малопродајне цијене претплатницима привредног субјекта Телеком за услугу позивања и велепродајне цијене терминације која се фактурише Подносиоцу захтјева за услугу интерконекције износи 0,0005 КМ.

Даље наводи да је Телеком одлуком РАК-а број: 03-29-2374-1/07 од 09.10.2007. године проглашен оператером са значајном тржишном снагом на тржишту услуга фиксне телефоније што, између осталог, значи да РАК може да га

обавезе да пружа услуге интерконекције по трошковно оријентираним цијенама, под условима предвиђеним Законом о Комуникацијама БиХ ("Службени гласник БиХ", број 31/03 и 75/06).

Привредни субјект Анекс је у Захтјеву доставио и упоредну анализу цијена терминације за повезивање на фиксну мрежу БХ Телекома и Телекома и малопродајних цијена локалног позива из њихових цјеника телекомуникационих услуга. Као упоредни примјер из праксе, у анализу је уврстио и цијене Телекома Словеније, и то цијене терминације одређене РИП документомом и малопродајну цијену минуте локалног позива одређену цијеником телекомуникационих услуга. Анализа је приказана у Табели број 1.

Табела бр. 1

ТЕЛЕКОМ СЛОВЕНИЈЕ					
РИП	Терминирање националних позива за операторе	од 7:00 до 19:00	од 19:00 до 7:00	РАЗЛИКА МЦ-хТ	%
		Јаки саобраћај	Слаби саобраћај		
ЛТ	Пх (<i>Primary exchange</i>)	0,0147		0,0323	68,75
СТ	СХ (<i>Secondary exchange</i>)	0,0203		0,0266	56,67
ДТ	ИХ (<i>International exchange</i>)	0,0326		0,0143	30,42
МЦ	Национални саобраћај за кориснике	0,0469	0,0383		
БХ ТЕЛЕКОМ					
РИП	Терминирање националних позива за операторе	од 7:00 до 19:00	од 19:00 до 7:00	РАЗЛИКА МЦ-хТ	%
		Јаки саобраћај	Слаби саобраћај		
ЛТ	Локално терминирање	0,0195		0,0135	40,91
СТ	Једноструко транзитно терминирање	0,0293		0,0037	11,21
ДТ	Двоструко транзитно терминирање	0,04		-0,007	-21,21
МЦ	Национални саобраћај за кориснике	0,033			
ТЕЛЕКОМ					
РИП	Терминирање националних позива за операторе	од 8:00 до 21:00	од 21:00 до 8:00	РАЗЛИКА МЦ-хТ	%
		Јаки саобраћај	Слаби саобраћај		
ЛТ	локално терминирање	0,0195		0,0005	2,50
СТ	једноструко транзитно терминирање	0,0293		-0,0093	-46,50
ДТ	двоструко транзитно терминирање	0,04		-0,02	-100,00
МЦ	Национални саобраћај за кориснике	0,02			
РИП референтна интерконекцијска понуда за повезивање на фиксну мрежу МЦ-малопродајна цијена хТ - велепродајна цијена (локална ЛТ, једноструки транзит СТ, двоструки транзит ДТ) Све цијене су у изражене у КМ без ПДВ					

Подносилац захтјева тврди да Телеком намеће нелојалне цијене интерконекције Подносиоцу захтјева (0,0195 КМ + ПДВ) у односу на малопродајну цијену за своје кориснике услуга (0,2 КМ + ПДВ) чиме онемогућава ефикасну конкуренцију на тржишту пружања ових услуга. Овако мала разлика између малопродајне и veleпродајне цијене услуга привредног субјекта Телеком не оставља могућност одрживе конкуренције на тржишту, јер не оставља простора за формирање конкурентне цијене од стране Подносиоца захтјева према корисницима услуге фиксне телефоније. Наиме, та разлика је у случају локалне терминације приближна фактору реда 1, док је у државама Европске уније тај фактор реда 7. Конкретно, у Словенији у 2009. години тај фактор износи 8.

Подносилац захтјева претпоставља да Телеком наплаћује свим алтернативним оператерима исту цијену за услуге које им пружа, обзиром да Телеком има РИП документ и да регулатива ту прецизира једнаке услове у односу на самог себе, дакле, подразумијева исте услове као што их има и сам Телеком.

Подносилац захтјева тврди да је оператер са значајном тржишном снагом дужан другим оператерима омогућити терминацију у својој мрежи под једнаким условима које има сам за позиве унутар властите мреже, позивајући се на члан 15. став (1) Закона о Комуникацијама БиХ који између осталог прописује да *»Сукладно начелима недискриминације, оператер телекомуникација са значајном тржишном снагом пружа конкурентима на тржишту услуге под компаративним околностима, једнаким убјетима...«*. Услов за наведено је регулација veleпродајних цијена унутар мреже оператера са значајном тржишном снагом која осигурава да алтернативни оператери имају једнаке услове које има он сам у својој властитој мрежи.

Подносилац захтјева тражи од Конкуренцијског савјета да при оцјени овог случаја проучи предмете Европске комисије о политици цјеновних маказа у сектору телекомуникација (Одлука Европске комисије у случају *Deutsche Telekom* од 21.05.2003. године и Одлука Европске комисије у случају *Telefonica* из 2007. године), обзиром да Конкуренцијски савјет БиХ у складу са чланом 43. став (7) Закона може у сврху оцјене одређеног случаја да се користи одлукама Европске комисије.

У Одговору на Захтјев за покретање поступка Телеком је оспорио постојање доминантног положаја, и чињеницу постојања цјеновних маказа, које за посљедицу имају злоупотребу доминантног положаја од стране Телекома. Не оспорава чињеницу да је Телеком оператер са значајном тржишном снагом у смислу Закона о комуникацијама, али наглашава да постоји значајна разлику између „оператера са значајном тржишном снагом у смислу Закона о комуникацијама“ и „привредног субјекта са доминантним положајем на тржишту у смислу Закона о конкуренцији“, истичући да се ова два појма не могу поистовјећивати.

Везано за наводе да Телеком има доминантан положај на подручју Републике Српске, Телеком исте оспорава позивајући се на праксу надлежних органа и самог привредног субјекта Анекс да при утврђивању релевантног географског тржишта за услуге телекомуникација констатују да је релевантно географско

тржиште подручје Босне и Херцеговине. Телеком упућује и на Рјешење Конкурenciјског савјета у поступку оцјене концентрације број 01-03-26-035-6-II/07 од 15.01.2008. године у којем је као релевантно географско тржиште одређено пружање услуга фиксне телефоније на подручју Босне и Херцеговине.

Телеком је истакао да посједује инфраструктуру за фиксну телефонију на подручју Републике Српске, а преносни системи се налазе и на подручју Републике Српске и Федерације Босне и Херцеговине. Инфраструктура коју посједује, Телекому омогућава да пружа услугу фиксне телефоније крајњим корисницима на цијелој територији БиХ, док су тачке повезивања са алтернативним операторима одређене РИП документом и тренутно се налазе само на територији Републике Српске.

У погледу цијене терминације позива, на коју је Подносилац захтјева указао као спорну, Телеком је истакао да је цијена утврђена РИП документом, која је израђена на основу Правила 24/2005 донесеног од стране РАК-а, те да је РАК дао своју сагласност на исти актом број 05-29-3586-3/05 дана 16.09.2005 године, актом број 05-29-4108-2/06 дана 27.11.2006. године и актом број 05-29-2866-2/07 дана 28.11.2007. године.

Телеком даље образлаже да цијена терминације позива у износу од 0,0195 КМ улази у оквиру цијена у Европској унији када се ради о државама са сличним економским положајем, као што су Бугарска, Чешка и Румунија. Наиме, у складу са смјерницама РАК-а, а у вези са препоруком ЕУ 98/511/ЕЦ, цијене се одређују по основу тзв. *benchmarking*, односно, као референтне цијене према одговарајућим цијенама у ЕУ 15, односно ЕУ 10 + земље окружења. Телеком је у погледу цијена у малопродаји ограничен економским условима код својих корисника, а у цијени интерконекције трошковима које има, као и инвестицијама које су уложене у инфраструктуру и коначно разумном поврату тих инвестиција и разумној добити, а што су све институти на које има право. На цијену утиче и конфигурација терена, која повећава цијену одржавања фиксне мреже, што све указује да је цијена терминације позива прихватљива.

Осврчући се на поређење Подносиоца захтјева у погледу нивоа цијена исте услуге у Словенији и Европској унији, Телеком истиче да поређење са чланицама Европске уније, између осталог Словенијом, не може бити доведено у везу са овим поступком из разлога што је област телекомуникација регулисана, што значи да постоје оквири у којима се обавља дјелатност који су регулаторни и економски. Када су у питању регулаторни оквири, у Словенији важе други прописи о телекомуникацијама из тзв. Модерног регулаторног оквира, док су прописи у Босни и Херцеговни усаглашени са регулаторним оквиром из 1998. године. Што се економских оквира тиче, друштвени производ по глави становника у Словенији износи око 30.000,00 USD, док у Босни и Херцеговини износи око 7.000,00 USD. Такве су и цијене у телекомуникацијама, како у интерконекцији тако и у малопродаји, управљане другим параметрима у односу на Словенију. Осим тога, Телеком истиче да је Словенија процес унапређивања телекомуникационог сектора већ окончала, док се у Босни и Херцеговини данашњи ниво развоја из Европске уније очекује тек око 2011. и 2012. године.

Телеком је навео да је РАК донио Правило број 40/2009 („Службени гласник БиХ“, број 22/09), које ће бити у примјени од 01.01.2010. године, а које подразумијева повећање цијене локалног саобраћаја до максималних 0,04 КМ/мин.

Телеком тврди да анализа цијена коју је Подносилац захтјева доставио у Захтјеву није комплетна јер се односи само на цијене локалног саобраћаја Телекома, што не одговара чињеничном стању. Наиме, национални саобраћај према фиксним мрежама у БиХ укључује: локални саобраћај, који је предмет поступка, а који подразумијева саобраћај унутар мрежне групе, као и саобраћај између мрежних група, којег Подносилац захтјева није споменуо у Захтјеву, а који конкретно за Телеком подразумијева саобраћај између мрежних група Телекома, и према мрежним групама БХ Телекома и ХТ Мостара. Према анализи Телекома, стварне маргине привредног субјекта Анекс износе:

Табела бр. 1

Стварна маргина у локалном саобраћају за Анекс (%)		
Јаки саобраћај	Слаби саобраћај	Навод из Захтјева
-17,20	+34,8	-46,50

Телеком је такође навео да Подносилац захтјева није искористио могућност повезивања на локалне централе Телекома, у ком случају би се Подносиоцу захтјева локални саобраћај у мрежној групи 051 тарифирао као једноструко терминирање, док се остали саобраћај у остале мрежне групе Телекома тарифира као двоструко терминирање. Телеком је направио и анализу потенцијалних маргина привредног субјекта Анекс када би исти био повезан на локалне централе, у ком случају би исте износиле:

Табела бр. 2

Потенцијална маргина у локалном саобраћају за Анекс (%)		
Јаки саобраћај	Слаби саобраћај	Навод из Захтјева
+2,50	+18,5	-46,50

Даље анализе маргине привредног субјекта Анекс у саобраћају између мрежних група Телекома, БХ Телекома и ХТ Мостара приказане су у наредним табелама:

Табела бр. 3

Стварна маргина у саобраћају између мрежних група Телекома (%)		
Јаки саобраћај	Слаби саобраћај	Навод из Захтјева
+42,86	+42,86	Није наведено

Табела бр. 4

Стварна маргина у саобраћају према мрежним групама БХ Телекома (%)		
Јаки саобраћај	Слаби саобраћај	Навод из Захтјева
+14,29	+14,29	Није наведено

Табела бр.5

Стварна маргина у саобраћају према мрежним групама ХТ Мостара (%)		
Јаки саобраћај	Слаби саобраћај	Навод из Захтјева
+35,71	+35,71	Није наведено

По питању подјеле на јаки и слаби саобраћај, Подносилац захтјева је истакао да се из структуре саобраћаја који је приложио Телеком види да се значајнији дио саобраћаја остварује током периода јаког саобраћаја, а и да је европска пракса да се приликом одређивања цијена врши анализа јаког саобраћаја.

У погледу навода Подносиоца захтјева да у конкретном случају треба примијенити праксу Европске комисије, Телеком сматра да је у конкретном случају, навођење предмета „*Deutsche Telekom*“ неадекватно. За примјену одређеног случаја потребно је да буду испуњене одређене претпоставке као нпр. да околности под којима је донијета одлука пред органима Европске уније буду у значајној мјери паралелне са околностима у случају за који се примјена тражи. Телеком сматра да у конкретном случају ове претпоставке нису испуњене, те истиче да је терет доказивања на страни Подносиоца захтјева.

Телеком сматра да су наводи Подносиоца захтјева да Телеком злоупотребљава доминантан положај у пружању услуга интерконекције неосновани, те предлаже да се и Захтјев одбије као неоснован.

Оцјена доказа

а) Забрањени споразум

У погледу постојања забрањеног споразума из члана 4. став 1) тачка (д) Закона Конкуренијски савјет је у поступку који је претходио доношењу рјешења на неспоран начин утврдио слиједеће чињенице:

- Телеком своје пословање обавља у складу са Законом о комуникацијама и правилима РАК-а као секторског регулатора из области телекомуникација. Наиме Телеком, као привредни субјект, пружа услуге фиксне, мобилне телефоније и интернет услуга у Босни и Херцеговини.
- Телеком је закључио шест Уговора о закупу кабловске канализације са трећим привредним субјектима:
 - уговор између Телекома и Електропренос-Електропријенос БиХ, Бања Лука, број 8893/06, закључен дана 22.11.2006. године,
 - уговор између Телекома и ЛХБ Банка а.д. Бања Лука, број 1-04-11349/05 закључен дана 03.03.2006. године,
 - уговор измеђе Телекома и *Lanaco* компјутери и комуникације Банај Лука, број 038/06-У закључен дана 15.02.2006. године,
 - уговор измеђе Телекома и Коминг и Про д.о.о. Градишка, 1-04-8849/06 закључен дана 09.10.2006. године,
 - уговор измеђе Телекома и *Terc Trade Company* д.о.о Прњавор, број 1-04-8848/06 закључен дана 09.10.2006. године и
 - уговор између Телекома и Елта кабел Добој, број 1-04-2978/07, закључен дана 19.04.2007 године
- Подносилац захтјева је са Телекомом закључио Уговор о колокацији дана 28.11.2006. године чији су предмет били физичка колокација и изнајмљивање кабловске канализације, а који уговор је је раскинут дана 29.10.2007. године, усљед промјене РИП документа. Наиме, усљед промјене

РИП документа понуда за колокацију је измијењена на начин да услуга изнајмљивања кабловске канализације није више саставни дио понуде већ само понуда успостављања интерконеције. Доследно измијењеном РИП документу, Телеком је престао бити у обавези да нуди услугу изнајмљивања кабловске канализације у склопу услуге интерконеције. Ова услуга није више у понуди Телекома као саставни дио РИП документа ни као комерцијална услуга у цјеновнику Телекома. Да је овако пословање Телекома у складу са Законом о комуникацијама, потврдио је РАК давањем сагласности на РИП документ бр 05-29-1236-4/07 од 17.08.2007. године, а и у свом мишљењу у акту број: 05-29-1973-2/06 од 08.08.2006. године.

- РАК је својим актима потврдио да Телеком послује у складу са Законом о комуникацијама и правилима које прописује РАК као секторски регулатор.

Поставља се као спорно да ли је Телеком закључивањем наведених уговора о закупу кабловске канализације са другим привредним субјектима, закључио забрањене споразуме у смислу члана 4. Закона и Подносиоца захтјева довео у неповољан положај у односу на конкуренцију и тиме повриједио одредбе члана 4. став 1. тачка д) Закона.

Из података списка предмета произилази да је Подносилац захтјева регистрован као алтернативни оператер јавне фиксне телефоније и да жели да са Телекомом закључи уговор о изнајмљивању кабловске канализације у циљу пружања услуга јавне фиксне телефоније. Међутим, Телеком је одбио закључити такав уговор, иако је већ закључио 6 Уговора о закупу кабловске канализације са другим привредним субјектима. Телеком је наведене уговоре закључио са привредним субјектима који се не баве пружањем услуга јавне фиксне телефоније, а коју чињеницу не оспорава и Подносилац захтјева.

Полазећи од неспорне чињенице да привредни субјекти са којима је Телеком закључио Уговор о закупу кабловске канализације не пружају услуге јавне фиксне телефоније, Телеком самим тиме није могао Подносиоца захтјева довести у неповољан положај у односу на конкуренцију у погледу пружања услуга фиксне телефоније, чиме није повриједио одредбе члана 4. став 1. тачка д) Закона.

Телеком је Подносиоцу захтјева понудио и друге начине повезивања комуникацијских тачака на локалне центре Телекома, што такође упућује да Подносилац захтјева није доведен у неповољан положај у односу на конкуренцију у погледу пружања услуга фиксне телефоније, али Подносилац захтјева је такве могућности одбио из разлога што сматра да исте нису финансијски исплативе и да то није прихватљив пословни модел.

Осим тога, Одлуком о политици Телекомуникација Босне и Херцеговине за период од 2008-2012 године («Службени гласник БиХ» број 8/09) је предвиђена либерализација сектора фиксне телефоније, а да до потпуне либерализације јавни оператери за пружање фиксне телефоније имају одређену заштиту у кориштењу постојеће инфраструктуре, те да у овом периоду надлежни органи предузимају одређене мјере како би се у предвиђеном року у потпуности

либеризовао овај сектор, а што се из података списка може и видјети да се у том погледу одвијају активности.

Наводе Подносиоца захтјева да су четири привредна субјекта (од укупно шест) који имају закључен Уговор о давању у закуп кабловске канализације са Телекомом његови конкуренти јер пружају интернет услуге нису могли утицати на доношење другачије одлуке у погледу постојања забрањеног споразума од стране Телекома. Ове наводе Подносилац захтјева ничим не доказује, а из закључених Уговора о закупу кабловске канализације се то не може видјети. Овим уговорима привредни субјекти узели су у закуп кабловску канализацију од Телекома за своје потребе, а не за пружање услуга јавне фиксне телефоније.

Даље, сам Подносилац захтјева наводи у Захтјеву, Уговор о колокацији од 28.11.2006. године закључен је у циљу реализације Уговора о интерконекцији, што указује да је услуга закупа колокације и кабловске канализације Подносиоцу захтјева потребна у циљу реализације пружања услуге фиксне телефоније крајњим корисницима. У конкретном случају релевантно тржиште је тржиште пружања услуга кабловске канализације и предмет спора није пружање услуга интернета и кабловске телевизије, већ услуге фиксне телефоније, а привредни субјекти са којима је Телеком закључио уговор о закупу кабловске канализације, а што и међу странкама и није спорно, немају лиценцу за пружање услуга фиксне телефоније, па самим тиме и нису Подносиоцу захтјева конкуренти у пружању услуга фиксне телефоније.

Конкуренцијски савјет је цијенио и остале наводе које је Подносилац захтјева изнио у поступку да је Телеком закључивањем наведених уговора односно закључио забрањене споразуме из члана 4. Закона и утврдио да исти наводи нису основани и да не могу утицати на доношење другачије одлуке.

Дакле, цијенећи све изведене доказе посебно као и у њиховој међусобној повезаности, Конкуренцијски савјет је утврдио да не постоји забрањени споразум између Телекома и других привредних субјекта којим је Подносилац захтјева доведен у неповољнији положај у односу на конкуренцији, односно, не постоји повреда члана 4. став. 1 тачка д) Закона ради чега је одлучио као у тачки И. и II. диспозитива овог рјешења.

б) Злоупотреба доминантног положаја

У погледу злоупотребе доминантног положаја на начин прописан чланом 10. став 2) тачке (а), (б) и (ц) Закона, Конкуренцијски савјет је у поступку који је претходио доношењу рјешења на неспоран начин утврдио слиједеће чињенице:

- Телеком је оператер са значајном тржишном снагом у смислу Закона о комуникацијама проглашен Одлуком РАК-а број: 03-29-2374-1/07 од 09.10.2007. године и да је цијена услуге терминације позива утврђена РИП документом, а која је израђена у складу са Правилем 24/2005 и да је РАК дао сагласност својим актом број: 05-29-2866-2/07 од 28.11.2007. године, те да се наведена услуга пружа по истој цијени свим заинтересованим лицима.

- Телеком обавља своју дјелатност у складу са прописима из области комуникација, која је уређена Законом о комуникацијама и прописима донесеним на основу истог и да је за провођење ових прописа надлежан РАК, као секторски регулатор. Телеком, као оператер са значајном тржишном снагом, дужан је другим оператерима нудити услуге под компаративним околностима, као што их користи за властите потребе, те де је та чињеница основ за либерализацију тржишта фиксне телефоније а што је све у складу са Законом о комуникацијама.
- Телеком је једини телеком оператер на подручју Републике Српске који пружа услугу интерконекције и неспорно је да исти има доминантан положај на релевантном тржишту.

Поставља се као спорно да ли Телеком злоупотребљава доминантни положај у смислу члана 10. став 2. тачка а), б) и ц) како то тврди Подносилац захтјева.

Подносилац захтјева истиче да разлика између малопродајне цијене претплатницима Телекома за услугу позивања и veleprodajne цијене терминације која се фактурише за услугу интерконекције износи 0,0005 КМ, чиме Телеком злоупотребљава доминантни положај на начин директног наметања нелојалних куповних и продајних цијена којим се ограничава конкуренција. Међутим, како је неспорно утврђено да је цијена услуга интерконекције одређена у складу са РИП документом на коју је РАК дао сагласност, Конкуренцијски савјет је утврдио да Телеком не злоупотребљава доминантни положај наметањем нелојалних куповних и продајних цијена и других тржишних услова и да није повриједио одредбе члана 10. став 2. тачка а) Закона.

Такође, из података списка предмета произилази, а што и није спорно међу странкама, да је Подносилац захтјева имао и друге могућности техничког развоју и пружања услуга фиксне телефоније у корист потрошача које му је Телеком нудио у складу са РИП документом и Одлуком о политици сектора телекомуникације Босне и Херцеговине за период 2008. - 2012. године, а које могућности Подносилац захтјева није прихватио. Наиме, Телеком је Подносиоцу захтјева нудио могућност повезивања на локалне централе Телекома. У вези са наведеном могућношћу Подносилац захтјева наводи да то није прихватљив пословни модел, износећи разлоге што повезивањем на локалне централе алтернативни оператер остварује могућност за повезивање са корисницима на локалном нивоу, док се кориштењем транзитних централа, што је случај са Подносиоцем захтјева, омогућава повезивање на цјелокупном подручју који та транзитна централа покрива. Повезивање на локалном нивоу уједно захтјева велике трошкове инфраструктуре које се услед развоја технологија ВОИП-а показују неоснованим и пословно неприхватљивим.

Сходно овим чињеницама, Конкуренцијски савјет је утврдио да Телеком није ограничавао Подносиоца захтјева у пружању услуге фиксне телефоније у погледу техничког развоја на штету потрошача, и да није у том погледу злоупотребио доминантан положај из члана 10. став 2. тачка б) Закона.

Надаље из података списка неспорно произилази да се услуга терминације пружа под истим условима свим заинтересованим лицима, а што странке у поступку и не оспоравају. Доследно томе, Конкурвенцијски савјет је утврдио да Телеком не примјењује различите услове за исте или сличне врсте послова са осталим странама чиме их доводи у неравноправан и неповољан конкурентски положај и оцијенио је да не постоји злоупотреба доминантног положаја из члана 10. став 2) тачке (ц) Закона.

Конкурвенцијски савјет је цијенио наводе Подносица захтјева да се у овом предмету примјени пракса Европске уније, позивајући се на предмет Европске комисије „*Deutsche Telekom*“. Наиме, чланом 43. став 7) Закона је прописано да се Конкурвенцијски савјет ради оцјене одређеног случаја може користити судском праксом Европског суда правде и одлукама Европске комисије. Конкурвенцијски савјет сматра да у овом конкретном случају нема потребе за истим. Ово стога што је пословање у области телекомуникација детаљно регулисано правним прописима Босне и Херцеговине, а осим тога Закон о конкуренцији је у потпуности усаглашен са регулативом Европске уније у области тржишне конкуренције, па се правилном примјеном ових прописа на неспоран начин може утврдити да ли постоји повреда Закона или не. Осим тога није ни адекватно примијенити праксу случаја „*Deutsche Telekom*“ на овај случај из разлога што су технички ниво развијености, услови у којима се пружају услуге и сл. неупоредиви у ова два предмета.

Конкурвенцијски савјет је имао у виду и чињеницу, када је утврдио да Телеком не злоупотребљава доминантни положај, да разлика између малопродајне цијене претплатницима Телекома за услугу позивања и veleprodajne цијене терминације износи само 0,0005 КМ и да је таква цијена знатно мања у поређењу са цијенама других оператера које пружају исте услуге како у окружењу тако и Европској унији, али та чињеница није могла утицати на доношење другачије одлуке. Наиме, Телеком, као што је утврђено, послује у складу са важећим прописима и има одређене погодности, у складу са важећом Политиком развоја сектора телекомуникација, у погледу кориштењу постојеће инфраструктуре како би у догледно вријеме вратио уложена средства. Такође, Правило број 40/2009 („Службени гласник БиХ“, број 22/09), које ће бити у примјени од 01.01.2010. године, подразумијева повећање цијене локалног саобраћаја до максималних 0,04 КМ/мин чиме се и Подносилац захтјева доводи у повољнији положај у пружању услуга фиксне телефоније.

Конкурвенцијски савјет је цијенио и остале наводе Подносиоца захтјева којим тврди да Телеком злоупотребљава доминантни положај и оцијенио да исти наводи нису основани и да не могу утицати на доношење другачије одлуке.

Цијенећи све наводе и доказе који су утврђени у поступку како појединачно тако и у међусобној повезаности, Конкурвенцијски савјет је утврдио да не постоји злоупотреба доминантног положаја Телекома у погледу цијена услуга интерконекције и да не постоји повреда члана 10. став. 2 тачка а), б) и ц) Закона ради чега је одлучио као у тачки III. и IV. диспозитива овог рјешења.

Трошкови поступка

Одлуку о трошковима, Конкурентијски савјет је донио на основу одредби члана 105. став 2. и 3. Закона о управном поступку БиХ.

Наиме Телеком је поднио захтјев за накнаду трошкова у износу од 10.607,20 КМ. Конкурентијски савјет је одлучио да призна само трошкове заступања који су били нужни и оправдани у овом поступку у складу са Тарифом о наградама и накнади трошкова за рад адвоката у Републици Српској („Службени гласник Републике Српске“, број 68/05), и то трошкове: за састављање образложеног Одговора на Захтјев у износу од 700,00 КМ, за приступ на усмену расправу дана 26.08.2009. године у износу од 700,00 КМ, за одсуство из канцеларија због присуства усменој расправи у износу од 660,00 КМ, за састављање образложеног поднеска након усмене расправе у износу од 700,00 КМ, повећање од 100% на збир наведених износа због посебне тежине предмета и захтјеваног стручног и специјалистичког знања у износу од 2.760,00 КМ, за дневницу због остајања на путу у Сарајеву дуже од 12 сати у износу од 200,00 КМ, трошкови за гориво за пут на релацији Бања Лука – Сарајево – Бања Лука у износу од 216,00КМ, што са урачунатим ПДВ-ом од 17% укупно износи 6.945,12 КМ. У осталом дијелу захтјева нису признати трошкови.

Поука о правном лијеку

Против овога Рјешења није допуштена жалба.

Незадовољна странка може покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема, односно објављивања овог Рјешења.

Предсједник

Др. Стјепо Прањић